

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 30/05
23.02.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Љубице Милутиновић и Виде Петровић-Шкоро, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против тужених "ББ" и ВВ, ради исправке нетачно објављене информације, одлучујући о жалби тужених изјављеној против пресуде Округног суда у Чачку П. бр. 4/04 од 20.12.2004. године, у седници већа одржаној 23.2.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужених и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Округног суда у Чачку П. бр. 4/04 од 20. 12. 2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Округног суда у Чачку П. бр. 4/04 од 20. 12. 2004. године, усвојен је тужбени захтев тужиље па су обавезани тужени "ББ" и ВВ, као главни и одговорни уредник "ББ" да у смислу чл. 56. Закона о јавном информисању на страни 5. у првом наредном листу "ББ" објаве, без накнаде исправку нетачно објављене информације "ГГ" и поднасловом "ДД", са следећим текстом: "____", а све ово у року од 8 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Истом пресудом обавезани су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 22.400,00 динара.

Против наведене пресуде тужени су благовремено изјавили жалбу због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл. 70. Закона о јавном информисању и чл. 365. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да жалба није основана.

У поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према утврђењу суда, првотужени је у свом листу бр. 24 од 18. 6. 2004. године објавио текст са насловом "ГГ" и поднасловом "ДД", у којем тексту је објављена информација са седнице Извршног одбора ЋЋ, на којој се поред осталог расправљао и о раду инспекцијских служби, конкретно грађевинске инспекције. У тексту је, поред осталог, објављена информација коју је на наведеној седници у усменом извештају дао ЕЕ начелник свих инспекцијских служби при ЋЋ, да је тужиљи "на душу", као главном грађевинском инспектору ставио доградњу објекта у ЖЖ, чијем инвеститору је сугерисала да гради а да ће објекат накнадно бити легализован, као и да ће против тужиље бити покренут дисциплински поступак. Објављена информација није истинита јер је тужиља пре седнице Извршног одбора 9. 6. 2004. године донела решење којим је наложила рушење поменутог дограђеног објекта у ЖЖ, које решење је и уручено инвеститору. Саслушан у својству сведока ЕЕ је изјавио да када је пошао на седницу Извршног одбора није знао да је тужиља сачинила записник о инспекцијском прегледу и донела решење о уклањању објекта, као и да против ње није покренуо поступак у вези са конкретним предметом нити је против тужиље вођен било какав други дисциплински поступак. Тужиља се преко пуномоћника обратила првотуженом, дописом у коме је тражила да се у првом наредном броју од пријема дописа, објави исправка нетачно објављене информације, који допис је првотужени објавио у листу бр. 40. на страни 4. као реаговање под насловом "Информација је неистинита".

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно је првостепени суд применио материјално право када је усвојио тужбен захтев тужиље и наложио објављивање исправке неистините информације, у смислу чл. 47. ст. 4. Закона о јавном информисању, на начин како је прописано одредбом чл. 56. и 57. истог прописа.

Према одредби чл. 47. ст. 4. Закона о јавном информисању, лице чији су право или интерес повређени неистинитом, непотпуном или нетачно пренетом информацијом, може тужбом захтевати да суд одговорном уреднику нареди да, без накнаде, објави његову исправку те информације као неистините, непотпуне или нетачно пренете.

Информација објављена у предметном тексту је неистинита, јер је утврђено да против тужиље никада није вођен дисциплински поступа и да је она, као главни грађевински инспектор законито поступала у предмету доградње објекта ЖЖ. Како се ова неистинита информација односи на рад тужиље као главног грађевинског инспектора, то се њеним објављивањем врећа част, углед и достојанство тужиље као и њен

.....
интегритет у вези посла који обавља. Стога су у конкретном случају испуњени услови да суд у смислу наведених одредби нареди објављивање исправке информације као неистините.

Право на исправку информације остварује се само судским путем, па чињеница што је у тексту под насловом "___" објављена исправка информације не утиче на право тужиле да поднесе тужбу за објављивање исправке.

Позивање тужених на околност да је информација верно пренета са седнице Извршног одбора ЕТЈ, и с тим у вези на одредбу чл. 82. Закона о информисању, није од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, јер се наведена одредба односи на право на накнаду материјалне и нематеријалне штете коју претрпи лице на које се односи нетачна, неистинита, непотпуна, или друга информација чије је објављивање забрањено у складу са овим Законом, односно лице којем није објављена исправка, одговор или друга информација чије објављивање има право да тражи, што није предмет овог спора.

На основу чл. 70. Закона о јавном информисању и чл. 386. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

сд